Interviu „original“ cu Mihaela Peneş

— Mihaela, vrei să mă ajuţi? Trebuie să iau un interviu campioanei olimpice Peneş şi nu ştiu cu ce să încep.

— Începe cu „Ce vă propuneţi pentru anul 1966?“ Toţi fac aşa zilele acestea.

— Ştii, eu aş fi vrut să fiu mai... original.

— Întreabă-mă, atunci, ce face Vega.

— Vega fiind, cine?

— Căţeluşa mea lup, pe care am crescut-o cu biberonul şi vitamine de cînd avea o săptămînă.

— Şi... ce face?

— Acum are cinci luni, e sănătoasă, foarte ascultătoare, foarte frumoasă şi face cu mine antrenamente pe stadion.

— Ce-aş putea să te mai întreb eu?...

— Ceva tot „original“, nu? Stai să mă gîndesc. Aşa: „De ce în locul tirului, baschetului, sau al altor sporturi pe care le îndrăgisem în şcoală, m-am dedicat aruncării suliţei?“

— Chiar, de ce?

— Într-o după-amiază, tot ca acum, de iarnă, mi-a „căzut“ în mînă biografia Danei Zatopkova. *M-a impresionat puternic. La 24 de ani sportiva cehoslovacă aruncă pentru prima oară sulita. După ani de muncă perseverentă ajunge multiplă campioană. Are două fracturi. Cu mîna în ghips, continuă totuşi antrenamentele şi obţine noi victorii. La 38 de ani participă la J.O. de la Roma şi ocupă locul 11. Ambiţia, munca acestei mari sportive, m-au hotărît să-i urmez exemplul. Toţi am avut un „erou“ sau o „eroină“, la 13—14 ani! Dumneata, nu?*

— Ba, da. Adică, cum să-ţi spun... Sigur, am avut şi eu „eroul“ meu!

— Nu era unul care punea mereu întrebări?

— Mihaela, zău, ne abatem de la „tradiţie“? Eu ştiu că numai reporterul întreabă.

— Într-un interviu... original?

— Ai dreptate. Să continuăm!

— Spune-mi, unde crezi că-mi petrec revelionul?

— Pe munte.

— Exact! La Tuşnad, ca şi în alţi ani. Stau două săptămîni acolo — fac şi antrenamente.

— Foarte bine.

— Eşti superstiţios? Nu? Nici eu. Deşi anul acesta am participat la 13 concursuri, am cîştigat 13, *media aruncărilor este de* 56,13 m *şi stau acasă la nr.* 13. *Ce spui?*

— Mihaela, iar pui întrebări?

— Nu sînt interesante?

— Ba, da. Apropo: îmi dai voie să te întreb şi eu ceva?

— „Original“?

— Da. „Ce îţi propui pentru anul 1966?“

— Păi, cu asta începe toată lumea!

— Bine, dar eu termin...

— Ai dreptate. Uite, îţi răspund *cu plăcere: în anul 1966* — doborîrea recordului mondial la suliţă şi intrarea mea la „medicină“. *Mai tîrziu* — medalie de aur la Jocurile Olimpice din 1968, medic şi antrenoare. LA MULŢI ANI!

VASILE TOFAN

Recenzie

Eustaţiu Mărgărit despre... box

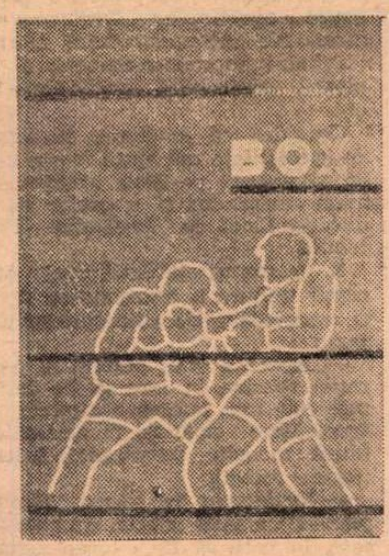

Un volum mare — un manual — cu coperte albastre, intitulat simplu: BOX. În colţul din dreapta, numele autorului: EUSTAŢIU MĂRGĂRIT, maestru al sportului.

Apariţia acestui manual nu constituie o surpriză. De mulţi ani fostul campion de box al ţării la categoria până şi semi-uşoară duce o muncă didactică, el fiind asistent la catedra de atletică grea — secţia box — a Institutului de Cultură Fizică. Şi, bineînţeles, cel care a făcut din fiecare meci al său o demonstraţie de scrimă pugilistică, transmite generaţiilor mai tinere concepţia sa despre box, învăţîndu-le că, departe de a fi „o bătaie cu anumite reguli“, boxul este un sport în care tehnica şi rafinamentul sînt arme mai de preţ decît forţa. Întreaga evoluţie în ring a lui Eustaţiu Mărgărit ne-a dovedit acest lucru. Iar acum, profesorul Mărgărit aduce în plus elemente de studiu deosebit de convingătoare.

În general, cursul editat sub titulatura „BOX“ reprezintă o încercare de sistematizare a problemelor de bază ale teoriei şi practicii boxului, constituind un punct de plecare în studiul amănunţit al tuturor laturilor procesului de pregătire în această disciplină sportivă.

Lucrarea se adresează studenţilor Institutului de Cultură Fizică, dar ea constituie un ajutor şi pentru antrenorii care activează în cadrul secţiilor de box, pentru instructorii sportivi.

În cele 256 de pagini ale acestui manual, bazat pe o largă bibliografie, sînt cuprinse multiplele probleme ale boxului, legate de bazele sale generale, de tehnică, de metodica instruirii. Citind cursul îţi dai seama că boxul este un sport greu, în care nu numai pumnul îşi spune cuvîntul, ci şi o serie întreagă de elemente ca: tehnica, respiraţia, viteza de reacţie, concentrarea, simţul tactic etc.

J. B.

Unde mergem?

AZI

SPECTACOLUL „MUZICĂ ŞI SPORT PE GHEAŢĂ“, Patinoarul artificial „23 August“ ora 19,30.

BOX. — **Sala Floreasca,** începînd de la ora 19: **Dinamo — Steaua,** finala campionatului naţional pe echipe.

MÎINE

SPECTACOLUL „MUZICĂ ŞI SPORT PE GHEAŢĂ. Patinoarul „23 August“ ora 19.30.

VOLEI. — **Sala Floreasca,** începînd de la ora 8,30: **Lotul naţional de senioare — Lotul de tineret (F),** meci de verificare; **Steaua — Farul Constanţa (M), Rapid — Dinamo Bucureşti (M),** meciuri în cadrul etapei finale a turului în campionatul categoriei A, seria I; **sala Giuleşti,** începînd de la ora 9: **Ştiinţa — Alumina Oradea (M), Progresul — Înainte Timişoara (M),** meciuri în cadrul etapei penultime a turului în campionatul categoriei A, seria a II-a.

HANDBAL. — **Sala Floreasca,** începînd de la ora 15: **Rafinăria Teleajen — Ştiinţa (M), Fabrica de timbre — Progresul (F), I.C.F.— Voinţa (F),** meciuri în cadrul „Cupei F.R.H.“, **Rapid — Rulmentul Braşov (F),** meci în cadrul campionatului, **Steaua — Dinamo (M), Voinţa — Rapid (M),** meciuri în cadrul „Cupei F.R.H.“.

HOCHEI. — **Patinoarul artificial „23 August“,** ora 17: **România tineret — Ungaria tineret,** meci amical.

PE PODIUMUL DE ONOARE

Ca în fiecare an, ancheta pentru desemnarea celor mai buni zece sportivi dinamovişti ai anului a stîrnit un viu interes în rîndul membrilor clubului sportiv Dinamo. Rezultatul tradiţionalei anchete organizată de revista **„Pentru Patrie“** a fost comunicat în cadrul unei şedinţe festive la care au luat parte numeroşi antrenori şi sportivi din Capitală.

Pe baza scrisorilor primite la redacţia revistei organizatoare a acestei anchete, **„Cei mai buni zece sportivi dinamovişti ai anului 1965“** au fost declaraţi următorii: (în ordine alfabetică) 1. **Vasile Antoniu,** 2. **Cristina Balaban,** 3. **Ion Cernea,** 4. **Ion Mozer,** 5. **Mihaela Peneş,** 6. **Vasile Pinciu,** 7. **Ion Pîrcălab,** 8. **Ion Ţiriac,** 9. **Zoltan Vamoş,** 10. **Aurel Vernescu.**

Aplauze, felicitări, premii... Sportivii dinamovişti au obţinut anul acesta rezultate de prestigiu. Canotorii Aurel Vernescu, Atanase Sciotnic, atleţii Mihaela Peneş, Zoltan Vamoş, luptătorii Ion Cernea, Cornel Turturea, călăreţul Vasile Pinciu şi mulţi alţii, au urcat de nenumărate ori podiumul învingătorilor în numeroase întreceri din ţară şi de peste hotare.

Am făcut această scurtă trecere în revistă a succeselor obţinute anul acesta de sportivii dinamovişti, pentru că de ele sînt legate şi numele altor maeştri emeriţi şi maeştri ai sportului care au primit **„Fanionul clubului“,** cu prilejul retragerii lor din activitatea sportivă competiţională. Iată pe cei distinşi, care în această festivă şedinţă şi-au luat oficial rămas bun de la întrecerile propriu-zise: **Mircea Anastasescu, Leon Rotman, Ştefan Pongratz, Florica Grecescu, Alexandru Popescu, Frederic Orendi, Emilia Liţă, Gheorghe Covaci, Gheorghe Bădulescu, Ion Cernea, Victor Sebe, Gheorghe Graur, Aurel Şelaru, Gheorghe Calcişcă, Sanda Grinţescu, Constantin Gheorghiu.**

Întreaga noastră stimă pentru aceşti sportivi care ne-au reprezentat cu cinste ţara în atîtea mari întreceri internaţionale!

Citiţi nr. 24 al revistei

SPORT

Din cuprins:

- Ancheta SPORT: Cornel Popa, cel mai bun fotbalist al anului (rezultate complete).
- FOTBAL 1965, reportaj special la încheierea sezonului.
- 1965 — an al tineretului. Printre laureaţi: Ecaterina Iencic, Constantin Stanef, Dorin Giurgiucă, Constantin Bloţiu, Cristina Balaban etc.
- Atletismul — sport al cifrelor • De la Mihaela Peneş la Gheorghe Zamfirescu...
- Rugbi pe glob...
- 4 pagini de magazin sportiv.
- **Cine eşti dumneata, Cassius Clay?**
- FOTOCRONICA „SPORT“.

Sportul de masă — o „necunoscută“ la „Textila“ Botoşani

Un prieten din Botoşani ne-a vorbit cu deosebită mîndrie despre uzinele textile „MOLDOVA“. Ne-a povestit despre impetuoasa dezvoltare a acestei uzine, despre halele elegante, „de farmacie“, în care lucrează, despre utilajul ultramodern pe care îl au la dispoziţie şi despre hărnicia textiliştilor de aici. „Nu se poate să nu vedeţi o asemenea mîndrie de uzină, mîndria întregului nostru oraş, uzină despre care se va vorbi mult în viitor“ — **ne spunea el.**

Am fost de curînd la Botoşani. De cum deschizi din tren, din faţa gării privirile îţi sînt atrase de clădirile moderne, cu tencuiala încă proaspătă, care s-au ridicat pe coama de deal din marginea oraşului. Filatura de odinioară s-a dezvoltat de la an la an. Treptat, treptat ea a intrat în rîndurile marilor uzine textile ale ţării. În elegantele hale lucrează astăzi peste 3 000 de textilişti dintre care 90 la sută sînt femei.

PREOCUPĂRI MAJORE...

După orele de producţie aceste fete şi aceşti băieţi, pe care i-am urmărit şi i-am admirat pentru îndeminarea şi rapiditatea cu care lucrează, au firească alte preocupări. Foarte mulţi urmează cursurile de calificare sau cursurile liceelor serale. Alţii iau parte activă la viaţa culturală a uzinei, activînd în brigada artistică, în echipa de dansuri, în corul uzinei. Teatrul, muzica, dansul, le-au devenit prieteni, făcînd acum parte din programul cotidian al acestor tineri. E un lucru firesc în zilele noastre.

DAR SPORTUL? CÎŢI TINERI DE LA TEXTILA BOTOŞANI FAC SPORT?

Iată întrebările pe care ni le-am pus din momentul sosirii la Botoşani.

La uzinele „Moldova“ a luat fiinţă cu ani în urmă asociaţia sportivă TEXTILA. Cînd i s-a dat „certificatul de naştere“ s-au făcut planuri de viitor, fiecare se gîndea că tineretul de aici va participa la competiţiile sportive, că sportul va deveni — precum muzica, dansul, teatrul — o pasiune pentru ei. S-a reuşit oare acest lucru? Din constatările noastre, am văzut că încă nu. Dacă la celelalte activităţi rezultatele sînt dintre cele mai frumoase, în privinţa sportului acestea se lasă prea mult aşteptate.

Asociaţia sportivă (cea mai mare din oraşul Botoşani!) are 1 875 de membri UCFS, dintre care 1 045 femei, organizaţi în 15 grupe sportive. Au fost înfiinţate secţii de fotbal — începem cu fotbalul şi vom vedea de ce — cu echipă în campionatul regional-seniori, alta de juniori şi una copii. Apoi secţii de volei, şah, tenis de masă, atletism. Citeva atlete, printre care Elena Simion şi Felicia Rotaru, au făcut parte din reprezentativa regiunii. La handbal, se încropise o echipă, dar ea s-a desfiinţat. Toate acestea se referă la echipele angrenate în competiţiile oficiale. Cît priveşte activitatea sportivă de masă, menită să atragă pe toţi tinerii în activitatea sportivă, ea nu se desfăşoară la un nivel corespunzător. Răspunsul în această privinţă îl vom găsi în declaraţiile celor ce au fost desemnaţi să se ocupe de activitatea sportivă ca şi a altor factori cu munci de răspundere în uzină.

PETRE RUSU, din consiliul asociaţiei: „Activitatea noastră este foarte slabă. În primul rînd fiindcă nu avem terenuri. Stadionul este în prezent la dispoziţia Consiliului orăşenesc UCFS. Avem cîteva echipe care activează în campionatele orăşeneşti şi echipa de fotbal clasată pe primul loc acum în campionatul regional (n.n care a retrogradat din C). Am avut o activitate sporadică la atletism. De cînd a căzut echipa de fotbal nimeni nu s-a mai interesat de sport”.

ING. CAROL DĂNUZIU, **secretarul consiliului asociaţiei:** „Uzina este în plină dezvoltare. Sînt sarcini importante de producţie ce trebuie duse la bun sfîrşit. Dar slaba activitate sportivă este şi rezultatul muncii necorespunzătoare a consiliului asociaţiei, interesului slab pe care îl manifestă cei mai mulţi pentru sport. Apoi stăm slab şi cu fondurile. De cînd a retrogradat echipa de fotbal cotizaţia nu s-a mai încasat în mod corespunzător”.

D. MUNTEANU, **membru UCFS** (n. n. care nu face parte din consiliul asociaţiei şi care totuşi se mai ocupă de activitatea sportivă. Documentele asociaţiei sportive se află, de pildă, la dînsul): „Consiliul nu prea s-a ocupat de îndeplinirea sarcinilor ce îi reveneau. Despre sportul de masă nici nu poate fi vorba. La noi campionatul asociaţiei nu s-a organizat, iar la ora actuală nu avem nici un purtător al Insignei de polisportiv. Nici un tînăr n-a trecut măcar o probă. Cotizaţia nu se poate strînge (n.n. dintr-o slabă muncă organizatorică a consiliului), iar material sportiv nu avem aproape de loc. Cît priveşte Spartachiada de iarnă, pentru noua ediţie în asociaţia noastră nu s-a făcut încă nimic, nici măcar deschiderea festivă”.

AURICA CIOBANU, **secretar al Comitetului U.T.C. pe uzină:** „În general, stăm slab în privinţa activităţii sportive. Echipele nu au material sportiv. Din 1 300 de utecişti mulţi au urmat cursurile de calificare. Pe viitor, cred că trebuie să facem ceva în privinţa sportului. Posibilităţi există”.

ELISABETA CAIA, **preşedinte al comitetului sindicatului din uzină:** „Activitatea sportivă s-a desfăşurat mai bine pînă în acest an. Într-adevăr, acum, rezultatele sînt slabe. Echipa de fotbal s-a comportat nesatisfăcător (n.n. tot de fotbal e vorba). Se mai joacă şah. În rest... Toate acestea se explică şi prin activitatea nesatisfăcătoare a consiliului asociaţiei sportive”.

Acestea sînt pe scurt părerile unora dintre tovarăşii care muncesc în cadrul uzinei. Se vede, deci, că sportul de masă la Textila Botoşani este departe de a corespunde cerinţelor. Campionatul asociaţiei nu s-a organizat. Nu există nici un purtător al Insignei de polisportiv. După aproape o lună de zile de la data prevăzută pentru start, Spartachiada de iarnă n-a început. Este drept, sînt şi unele greutăţi în privinţa bazei sportive, dar stadionul — după cum ne spunea tov. **Iulian Rotaru,** preşedintele Consiliului orăşenesc UCFS — poate fi folosit de către asociaţia sportivă. Nu există nici o piedică. De ce s-a ajuns la această situaţie? Totul porneşte de la lipsa de activitate a consiliului asociaţiei sportive **(preşedinte — AURELIAN GIRNEAŢĂ, contabil şef al uzinelor, secretar — CAROL DĂNUZIU, financiar — ION AVĂDANEI,** PETRE RUSU şi ceilalţi membri ai consiliului), de la slaba muncă organizatorică pe care o desfăşoară aceştia şi de la slabul sprijin pe care îl au din partea conducerii uzinelor. Ni s-a spus, de pildă, că asociaţia nu are material sportiv, că nu poate asigura condiţii pentru desfăşurarea campionatului asociaţiei. Aceasta pentru că bugetul asociaţiei a fost folosit în alte scopuri.

FOTBALUL SĂ TRĂIASCĂ...

La consiliul orăşenesc UCFS Botoşani, tov. Rotaru ne-a prezentat situaţia financiară a asociaţiei sportive Textila pe anul 1965. La venituri, printre altele se specifica: cotizaţia membrilor UCFS, — 14 000 lei, manifestaţii sportive — 23 889 lei, colectare fier vechi 2 300 lei etc. **Total venituri: 63 316 lei, care s-au şi realizat.** Aşadar, din aceşti bani se putea lua şi material pentru activitatea sportivă de masă (tenişi, chiloţi, maiouri, mingi de volei sau handbal). Fondurile au luat însă altă direcţie, după cum am văzut din execuţia bugetară. La capitolul cheltuieli fotbalul figurează cu 46 000 lei transport, cazare, masă; 8 000 lei echipament; 13 180 salarii antrenor şi alte necesităţi administrativ-gospodăreşti. **Total cheltuieli 68 211 lei.** După ce a mîncat aceşti bani, echipa de fotbal a mai şi retrogradat! Cu restul de 105 lei nu ştim ce s-a mai făcut fiindcă în dreptul celorlalte secţii (volei, tenis de masă, atletism etc) la capitolul cheltuieli e trasă o linie. Cu alte cuvinte, n-au primit măcar un leu. Ba mai mult, din cei 10 800 lei cotizaţii, cît trebuia să depună asociaţia în contul consiliului orăşenesc, doar vreo 700 de lei au fost depuşi. Dintre aceştia 200 lei cu ocazia unei contestaţii la fotbal, care a fost respinsă. Deci, şi cînd era vorba de contestaţii pentru echipa de fotbal se găseau bani. Şi barem dacă în formaţie ar fi jucat numai băieţi din uzină. Mulţi dintre fotbalişti erau însă de pe la alte întreprinderi din Botoşani. O adevărată selecţionată locală, cu sediul la uzinele Textile, unde peste 90 la sută din salariaţi sînt... femei!!

Cam acestea sînt explicaţiile slabei activităţi sportive de masă. Întreg consiliul asociaţiei şi-a „axat“ munca în direcţia fotbalului. De alte probleme nu s-a ocupat, aşa cum nu l-a interesat nici îndeplinirea sarcinei de a ţine luni 20 decembrie adunarea generală de dare de seamă. Amînată pentru marţi, adunarea nu a avut loc fiindcă au venit doar... 13 tovarăşi. Iată deci un alt exemplu ce vorbeşte despre stilul de muncă (dacă acesta poate fi numit stil) al consiliului asociaţiei.

Credem că este necesară o temeinică analiză a activităţii sportive din cadrul uzinelor textile „Moldova“ Botoşani, pentru luarea de urgenţă a unor măsuri care să ducă la rezultate mult mai bune. Consiliul orăşenesc UCFS trebuie să se ocupe serios, de această asociaţie care cuprinde atîţia tineri, şi dacă este nevoie să ceară sprijinul şi consiliului regional pentru ca la Textila Botoşani activitatea sportivă să se desfăşoare la nivelul cerinţelor actuale, pentru ca tineretul de aici să fie atras în practicarea organizată a sportului.

CONSTANTIN ALEXE

Din viaţa organizaţiei noastre